

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 37 PŽ-5140/2021-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
i
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, sutkinje izvijestiteljice i Ivane Mlinarić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ARGAT d.o.o. Stari Grad, Kod sv. Stjepana 6, OIB 30641468569, kojeg zastupa punomoćnik Aleksander Haid, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Haid & Švaljek Krešić j.t.d. Zagreb, Ilica 134, protiv 1. tuženika GEODATA d.o.o. Split, Kopilica 62, OIB 42268608259, kojeg zastupa punomoćnica Sanela Džuzdanović Ligutić, odvjetnica u Splitu, Bana Berislavića 5 i 2. tuženika KUZMANIĆ & ŠIMUNOVIĆ PROJEKT d.o.o. Split, Put Plokita 55, OIB 04412014340, kojeg zastupa punomoćnik Ognjen Stevović, odvjetnik u Splitu, Čirila i Metoda 20, radi naknade štete (v.p.s. 1.618.338,99 kn), odlučujući o žalbama tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-639/2013 od 15. veljače 2021., u sjednici vijeća održanoj 28. veljače 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tuženika i potvrđuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-639/2013 od 15. veljače 2021. u dijelu točke I. izreke u kojem je naloženo tuženicima da plate tužitelju isplate iznos od 1.216.878,99 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

r i j e š i o j e

Ukida se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-639/2013 od 15. veljače 2021. u dijelu točke I. izreke u kojem je naloženo tuženicima da plate tužitelju kunsku protuvrijednost iznosa od 53.528,00 EUR sa zateznim kamatama i u dijelu točke II. izreke kojim je naloženo tuženicima da tužitelju naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 403.867,00 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, te se predmet u tom dijelu vraća sudu prvog stupnja na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Trgovački sud u Splitu je presudom poslovni broj P-639/2013 od 15. veljače 2021. naložio tuženicima da plate tužitelju 1.216.878,99 kn sa pripadajućim zateznim

kamatama, kao i iznos od 53.528,00 EUR sa zateznim kamatama plativo u kunama te da mu naknade troškove postupka u iznosu od 403.867,00 kn. Iz obrazloženja u bitnome proizlazi da je predmet ovog spora zahtjev tužitelja za naknadu štete s osnova ugovorne odgovornosti za štetu i to prema prvotuženiku zbog neispunjenja obveze iz Ugovora o izradi projektne dokumentacije za izgradnju putničkog terminala u trajektnoj luci Stari Grad od 22. travnja 2005., a prema drugotuženiku zbog neispunjenja obveza iz Ugovora o stručnom nadzoru izgradnje putničkog terminala u trajektnoj luci Stari Grad od 10. travnja 2009. Između stranaka nije sporno da su tužitelj, kao naručitelj i prvotuženik, kao izvršitelj 22. travnja 2005. sklopili Ugovor o izradi projektne dokumentacije za izgradnju putničkog terminala u trajektnoj luci Stari Grad te nije sporno da su tužitelj, kao naručitelj i drugotuženik, kao izvršitelj 10. travnja 2009. sklopili Ugovor o stručnom nadzoru. Nakon provedenog dokaznog postupka sud je utvrdio da je zbog pogrešno izvedenih proračuna u projektnoj dokumentaciji i to projekta konstrukcije došlo do potrebe da se u studenom 2010. moraju ponovo izvoditi radovi i vršiti preinake na samoj građevini, a koji izmijenjeni projekt konstrukcije je izrađen od strane drugotuženika, kao podprojektanta kojeg je angažirao prvotuženik, stoga sud smatra da u konkretnom slučaju postoji odgovornost tuženika za naknadu štete tužitelju. Naime, prvotuženik kao glavni projektant stoga očito nije, sukladno članku 1. i 2. Ugovora sklopljenog s tužiteljem, izradio i isporučio izvedbenu dokumentaciju temeljem koje bi se dobila suglasnost i odobrenje revidenta, a nakon toga ishodila i uporabna dozvola u predviđenim rokovima izgradnje. Prema članku 36. stavku 1. Zakona o gradnji („Narodne novine“ broj 175/03, 100/04), koji zakon je bio na snazi u vrijeme zaključenja ugovora između tužitelja i prvotuženika, ako u projektiranju sudjeluje više projekatanta, za cjelovitost i međusobnu usklađenost projekata odgovoran je glavni projektant. S obzirom na to da je upravo prvotuženik kao glavni projektant, angažirao drugotuženika kao podprojektanta, to stoga i u smislu naprijed navedenih zakonskih odredbi postoji odgovornost prvotuženika. Odgovornost drugotuženika proizlazi iz činjenice da isti nije uredno izvršio svoje ugovorom preuzete obveze nadzora nad izvođenjem radova na izradi i montaži čelične konstrukcije. Naime, drugotuženik je tvrdio kako tužitelj, iako je znao da izvedbeni projekt konstrukcije nije podnesen na reviziju, nastavio sa izvođenjem radova te da je stoga sam odgovoran za nastanak štete. Takve navode drugotuženika ovaj sud ne smatra osnovanim, jer ako je tome doista tako, onda je on kao nadzorni inženjer u dijelu radova čelične konstrukcije bio dužan na to upozoriti pa čak i obustaviti izvođenje radova, a što isti očito nije učinio. Prema tada važećem Zakona o prostornom uređenju i gradnji („Narodne novine“ broj 76/07 do 78/15), članak 185., proizlazi da je isti bio dužan nadzirati građenje te bez odlaganja upoznati investitora o svim nedostacima, odnosno nepravilnostima koje uoči tijekom gradnje. Isto tako, iz dostavljene službene bilješke revidenta Borisa Vranješa od 12. srpnja 2010., a koja bi se odnosila na reviziju otpornosti i stabilnosti metalnih i spregnutih konstrukcija, razvidno je da bi se isto odnosilo na stropne konstrukcije 1. i 2. etaže. Upravo stoga ni prigovor promašene pasivne legitimacije drugotuženika nije osnovan. Osim što je bio angažiran da obavlja nadzor nad izvedbom čelične konstrukcije od strane tužitelja, drugotuženik je od strane prvotuženika, kao glavnog projektanta bio angažiran da izradi glavni izvedbeni projekt konstrukcije. Vezano uz sam sklopljeni ugovor o nadzoru od 10. travnja 2009. ističe se da je isti prema navodima tužitelja, a što drugotuženik niti ne osporava, sklopljen na temelju ponude drugotuženika od 9. travnja 2009 (list 50. spisa) u kojoj se, osim nadzora nad

izvedbom čeličnih konstrukcija, nude i usluge utvrđivanja valjanosti projektne dokumentacije, usklađenosti glavnog projekta i izvedbenog projekta konstrukcije te ovjera od starne revidenta. Kako se dakle radi o ugovorima koje su prvo i drugotuženik sklopili s tužiteljem vezano uz istu građevinu, kao i s obzirom na to da je drugotuženik istovremeno s radovima nadzora na izradi i montaži čelične konstrukcije bio angažiran, kao podprojektant prvotuženika, upravo na izradi izmjena i dopuna projekta konstrukcije, to sud stoga smatra da se radi o takvoj povezanosti zbog koje postoji solidarna odgovornost prvo i drugo tuženika za naknadu štete tužitelju. U odnosu na sam nastanak štete odnosno visinu nastale štete, ista je utvrđena kako na temelju nalaza i mišljenja sudskog vještaka, tako i na temelju isprava i dokumentacije koja je priložena spisu a odnosi se na troškove ugradnje dodatnih količina čelika i troškovi dodatnih radova. Naknadu štete s osnova izmakle koristi je sud utvrdio osnovanom, jer je tužitelj u spis dostavio predugovore o zakupu poslovnih prostora sklopljene s društvima Vidoš travel d.o.o. od 28. travnja 2010., Matom Tepićem vl. pekarskog obrta TEPIĆ od 28. travnja 2010. te Egeo more d.o.o. od 1. lipnja 2010., kao i ponude i prihvati iste iz travnja 2012. s društvom JADROLINIJA na temelju kojeg je s istim kasnije sklopio ugovor o zakupu tog poslovnog prostora od 5. svibnja 2011. (list 109.-134. spisa), a iz kojih proizlazi točnost navoda tužitelja o iznosima ugovorenih mjesečnih zakupnina koje bi isti ostvario u razdoblju od listopada 2010., kada je s pravom očekivao da će ishoditi uporabnu dozvolu, do svibnja 2011., kada je ista i konačno ishodena, a iz čega proizlazi i osnovanost i visina utužene štete s osnova izmakle koristi u ukupnom iznosu od 53.528,00 EUR sa zateznom kamatom. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je na temelju odredbi čl. 154. i 155. ZPP-a.

2. Tuženici su protiv navedene presude izjavili žalbe.

3. Tuženik Geodata d.o.o. je žalbu izjavio zbog bitne povrede parničnog postupka, zbog nedovoljno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog pogrešno odmjerene troška te predlaže da ovaj sud uvaži žalbu i preinači pobijanu presudu na način da odbije tužbeni zahtjev a podredno da ju ukine i vrati na ponovni postupak. U žalbi u bitnome ističe da pobijana presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati te ponavlja navode istaknute u tijeku postupka pred sudom prvog stupnja da smatra kako tužbeni zahtjev nije osnovan te da se ne može smatrati kako je tužitelju nastala šteta jer u trenutku dobivanja negativnog revizorskog mišljenja na Izvedbeni projekt konstrukcije, predmetna građevina nije bila potpuno dovršena, pregradni zidovi i obloga čelične konstrukcije nisu bili dovršeni, a tužitelj je nastavio radove. Ističe da uporabnu dozvolu tužitelj nije mogao ishoditi zbog brojnih odstupanja konačne građevine u odnosu na glavni projekt pa je morao biti izgrađen Projekt izvedbenog stanja pa smatra da nije odgovoran za negativno revidentsko mišljenje jer je ono zakonska obveza investitora, a projektant je dužan u tom slučaju ukloniti nedostatke u projektnoj dokumentaciji. Navodi i da je pogrešno utvrđeno kako je tužitelju nastala šteta s osnove izmakle koristi jer iz priloženih predugovora proizlazi da će se sa korištenjem prostora započeti po izvršenoj primopredaji i pravomoćnosti Uporabne dozvole. Ističe i da je neosnovano sud prvog stupnja odbio prigovor prekluzije, jer je usluga primljena bez isticanja bilo kakvog prigovora.

4. Tuženik Kuzmanić & Šimunović projekt d.o.o. je žalbu izjavio zbog bitne povrede parničnog postupka, zbog nedovoljno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog pogrešno odmjerene troška te predlaže da ovaj sud uvaži žalbu i preinači pobijanu presudu na način da odbije tužbeni zahtjev a podredno da ju ukine i vrati na ponovni postupak. U žalbi u bitnome ističe da presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, jer presuda u bitnome nema razloga o odlučnim činjenicama, te opširno ponavlja navode istaknute u tijeku postupka pred sudom prvog stupnja zašto smatra da nije odgovoran za naknadu štete. Ističe i da je Stjepan Banić svojstvo stalnog sudskog vještaka izgubio 17. siječnja 2021. te da je pogrešno odbijen prigovor prekluzije. Ističe i da je sud odbio provođenje dokaza iz podneska od 30. svibnja 2014. da se pribavi spis i osnovne građevinske dozvole i izmjena i dopuna građevinske dozvole i spis uporabne dozvole, jer je iz istih tužitelj kao investitor i izvođač gradnje imao saznanja o vrstama konstrukcija. Također nije pribavljen spis Croatia osiguranja ODGP-1873/2012 kojim je otklonjen odštetni zahtjev po polici odgovornosti dip. ing. Davida Kuzmanića. Nadalje ističe da nisu provedeni relevantni dokazi iz kojih bi se utvrdila relevantna visina štete a i prilikom donošenja odluke o naknadi troškova postupka se nije vodilo računa o tome da se naknađuju samo oni troškovi koji su bili potrebni za uspjeh u postupku.

5. Tužitelj u odgovoru na žalbu ističe da tuženici ponavljaju navode iznesene u tijeku postupka, a što je sud detaljno obrazložio u pobijanoj presudi jer postoji odgovornosti oba tuženika za štetu, stoga predlaže da se žalbe odbiju i potražuje naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 21.487,50 kn.

6. Žalbe su djelomično osnovane.

7. Pobijanu presudu ovaj je drugostupanjski sud ispitao u dijelu u kojem tuženici nisu uspjeli u postupku u skladu s odredbom čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13., 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava ovaj sud je utvrdio da u dijelu odluke kojom je naloženo tuženicima da naknade štetu s osnova izgubljene dobiti nema razloga o odlučnim činjenicama dok je u ostalom dijelu pravilna i zakonita.

8. Nije relevantan žalbeni navod drugotuženika vezan uz činjenicu da sudski vještak od 17. siječnja 2021. nije više na listi stalnih sudskih vještaka Županijskog suda u Splitu, jer je glavna rasprava u ovoj pravnoj stvari pred sudom prvog stupnja zaključena 15. rujna 2020. godine te je presuda donesena temeljem stanja kakvo je bilo do dana zaključenja glavne rasprave a u vrijeme izrade nalaza i mišljenja te svih očitovanja vještak je bio na listi stalnih sudskih vještaka. Pored toga, odlučne činjenice navedene u nalazu i mišljenju su sukladne ostalim provedenim dokazima naročito sa iskazom revidenta u ovoj pravnoj stvari.

9. Nakon provedenog dokaznog postupka sud prvog stupnja je utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu te da je zbog pogrešno izvedenih proračuna u

projektnoj dokumentaciji i to projekta konstrukcije došlo do potrebe da se u studenom 2010. moraju ponovo izvoditi radovi i vršiti preinake na samoj građevini, ovu činjenicu pogrešno izvedenog proračuna projektne konstrukcije nisu osporavali ni tuženici u tijeku postupka. Naime u ovoj pravnoj stvari je u idejnom projektu bila navedena jedna vrsta međukatne konstrukcije koja je bila navedena i u glavnom projektu arhitekture dok je u glavnom projektu konstrukcije bio naveden drugi tip međukatne konstrukcije a za navedenu izmjenu tuženici nisu dobili izričitu pisanu suglasnost tužitelja. Sukladno glavnom projektu konstrukcije je napravljen i izvedbeni projekt ali isti nije dobio pozitivno revizorsko izvješće jer je revident utvrdio da u projektu čelične konstrukcije postoji neusklađenost raspona lima u odnosu na raspone nosivih elemenata te da je o tome odmah obavijestio projektanta i tražio rješenja za situaciju. Naime, prema službenoj bilješci ovlaštenog revidenta Borisa Vranješa od 12. srpnja 2010. (list 59. spisa) razvidno je da je obavljena revizija glede mehaničke otpornosti i stabilnosti metalnih i spregnutih konstrukcija glavnog projekta – izmjene i dopune te da je ustanovljeno kako odabrani sustav spregnute međukatne konstrukcije s armirano-betonskom pločom u rasponu 6,5 m nema dostatnu nosivost za moguća djelovanja na konstrukciju, a zbog čega da ga je potrebno ojačati te ponovo urediti komplet glavni projekt kao jednu cjelinu, koja će obuhvatiti izvorno stanje konstrukcije s dodatnim ojačanjima. Nadalje, iz dopisa istog revidenta od 2. kolovoza 2010. (list 60. spisa) vidljivo je i da predloženo ojačanje međukatnih spregnutih konstrukcija, koji izrađen od drugotuženika, također ne smatra „najsretnijim” rješenjem te da je potrebno ponovo urediti kompletan glavni projekt kao jednu cjelinu. Ove činjenice, nisu osporavali ni žalitelji, a tužitelj upravo potražuje naknadu štete zbog toga što je zbog ove greške u proračunu prilikom izrade projekta konstrukcije došlo do potrebe za dodatnim radovima te je produljeno vrijeme izvođenja radova. Slijedom navedenog, pravilno je sud prvog stupnja utvrdio da postoji odgovornost tuženika za naknadu štete tužitelju.

10. Pravilno je sud prvog stupnja utvrdio da su tuženici odgovorni za nastalu štetu u pogledu troškova za naknadne radove preinaka na samoj građevini do kojih je došlo zbog potrebe da se ojača konstrukcija s obzirom da su se ponovno izvodili izvoditi radovi i vršiti preinake na samoj građevini. Visina te štete je utvrđena kako putem dokumentacije koju je dostavio tužitelj u pogledu nastalih troškova a isto je utvrđeno i u na temelju nalaza i mišljenja sudskog vještaka, a odnosi se na troškove ugradnje dodatnih količina čelika i troškovi dodatnih radova.

11. Ovaj sud u potpunosti prihvaća zaključak suda prvog stupnja da u ovom slučaju nije došlo do prekluzije prava tužitelja jer je tužitelj čim je doznao da postoje nedostaci o istima obavijestio tuženike koji su ispravili nedostatke te izmijenili projektnu dokumentaciju, no tužitelju je nanesena i šteta koja samim ispravljanjem projektne dokumentacije nije naknađena s obzirom da je tužitelj morao vršiti dodatne radove a i moguća je naknada štete zbog izgubljene zarade. Pravilno je sud prvog stupnja istaknuo i da tužitelj nije prekludiran tražiti naknadu štete sukladno odredbama čl. 607. ZOO-a jer su tuženici znali za nedostatke, odnosno isti im nisu mogli ostati nepoznati. Stoga tuženici kao žalitelji neosnovano navode da je sud prvog stupnja pogrešno primijenio materijalno pravo kada je odbio prigovor prekluzije.

12. Nije osnovan žalbeni navod da je pogrešno utvrđeno činjenično stanje s obzirom da nisu izvedeni dokazi pribavom spisa vezanih uz izdavanje građevinske dozvole jer su u tijeku postupka dostavljeni svi relevantni dokumenti koji su bili potrebni da se utvrde odlučne činjenice, naročito vezano uz međukatnu konstrukciju te razloge zbog kojih je revident odbio prihvatiti predmetnu dokumentaciju. Nadalje pravilno je sud prvog stupnja odbio provesti dokaz pribavom spisa Croatia osiguranja ODGP-1873/2012 kojim je otklonjen odštetni zahtjev po polici odgovornosti dip. ing. Davida Kuzmanića, jer utvrđenja i mišljenja osiguravajućeg društva nisu relevantna za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari.

13. Stoga je valjalo potvrditi presudu suda prvog stupnja u dijelu točke I. njezine izreke pa je ovaj sud sukladno čl. 368. st. 1. ZPP-a odbio žalbu u tom dijelu kao neosnovanu i potvrdio prvostupanjsku presudu.

14. No, osnovano žalitelji ističu da odluka suda prvog stupnja nema razloga o odlučnim činjenicama u pogledu naknade štete s osnova izmakle koristi, jer je u odluci samo navedeno da se od listopada 2010. s pravom moglo očekivati da će se ishoditi uporabna dozvola, no nije jasno temeljem čega je sud prvog stupnja došao do tog zaključka. Nadalje, u pogledu predugovora s društvom Jadrolinija je navedeno da je kasnije sklopljen i ugovor o zakupu, no nije ništa navedeno u pogledu predugovora s društvima Vidoš travel d.o.o. od 28. travnja 2010., Matom Tepićem vl. pekarskog obrta TEPIĆ od 28. travnja 2010. te Egeo more d.o.o. od 1. lipnja 2010., stoga je u tom dijelu ukinuta odluka suda prvog stupnja kao i odluka o naknadi troškova postupka.

15. Stoga je temeljem čl. 369. ZPP-a odlučeno kao u izreci kada je ukinuta presuda u dijelu točke I. i II. njezine izreke.

16. Iz svih navedenih razloga, prvostupanjski sud će u ponovljenom postupku provesti dokaze koje smatra potrebnim za utvrđivanje odlučnih činjenica potrebnih da bi se donijela odluka o dijelu tužbenog zahtjeva koji se odnosi na naknadu štete zbog izgubljene dobiti a naročito na okolnost trenutka u kojem se moglo očekivati da će se izdati uporabna dozvola da nije bilo potrebe za dodatnim radovima na samom objektu te na ostale elemente potrebne da bi se utvrdila visina nastale štete. Po provedenom postupku sud prvog stupnja će donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku.

Zagreb, 28. veljače 2022.

Predsjednik vijeća
Raoul Dubravec

Broj zapisa: **eb307-0b703**

Kontrolni broj: **01b09-7f0fb-6c0ca**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RAOUL DUBRAVEC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.